

Діана Бакута,
студентка 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **О. В. Задворна,** ст. викл. (БДПУ)

СТАН СУЧАСНОГО РИНКУ ПРАЦІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

У сучасних умовах розвитку економіки актуальності набувають проблеми зайнятості населення України, створення ринку робочої сили і запобігання масового безробіття. Ринок праці посідає центральне місце серед інших ринків. Він перебуває під впливом багатьох факторів, більшість яких залежить від товарного ринку.

Вітчизняні та закордонні вчені приділяють увагу дослідженню проблемам розвитку ринку праці в Україні. Зокрема В.В. Онікієнко, Л.Г. Ткаченко, Л.М.

Мета дослідження полягає в аналізі стану ринка праці, пром його та пошуку перспективних напрямків його розвитку.

Стан ринку праці характеризується наявністю проблем, які заважають нормальному соціально-економічному розвитку як всієї країни, так і її окремих регіонів. Актуальними залишаються проблеми економічної активності населення, кількісно-якісного дисбалансу між пропозицією та попитом на робочу силу, низького кваліфікаційного рівня незайнятого та працюючого населення, а також проблеми зайнятості молоді (недостатній рівень підтримки тих, хто вперше виходить на ринок праці) та інвалідів (порівняно низький рівень освіти інвалідів і їх професійної підготовки; недостатня кількість робочих місць, на яких може бути задіяна праця інвалідів), нелегальні зовнішні трудові міграції, неформалізовані внутрішні трудові міграції та тіньовий ринок праці. Ринок праці – найбільш складний і динамічний елемент ринкової економіки. Процеси, що відбуваються на ринку праці і у сфері зайнятості, тісно пов'язані з процесами у підприємницькій, кредитно-грошовій і зовнішньоекономічній сферах, в оподаткуванні та інвестиційній діяльності, освіті та організації професійного навчання. Від того, наскільки успішно функціонує економіка, у якій фазі економічного циклу вона перебуває, як сполучаються ринкові засади функціонування і державне регулювання, чим характеризується поведінка головних суб'єктів ринку, залежить попит на робочу силу та її пропозиція, обсяг зайнятості й рівень безробіття [2]. Сучасна політика ринку праці спрямовується на забезпечення повної продуктивної зайнятості всього економічно активного населення. Досягається ця мета активними та пасивними методами, які поєднують державні зусилля щодо зниження масштабів, рівня та тривалості безробіття і забезпечення надійного захисту безробітних та їх утриманців від зuboжіння. Основною рисою сучасних тенденцій розвитку ринку праці є формування єдиного механізму задоволення пропозиції робочої сили поза залежністю від конкретного місця проживання тієї чи іншої людини в контексті загального процесу глобалізації ринку праці і формування єдиного загальносвітового ринку. Безумовною проблемою ринку праці, наслідки якої виходять далеко за його

межі, є низький середній рівень заробітків і відповідно низька питома вага витрат на робочу силу у собівартості виробництва та оплати праці найманих працівників у ВВП, надмірна міжгалузева і низька міжпосадова диференціація заробітної плати, передусім у бюджетній сфері [3]. Законодавча та виконавча влади мають якнайшвидше створити передумови розв'язання зазначених проблем, сприяти якнайповнішому використанню трудового потенціалу суспільства. Пріоритетними напрямками реформування українського ринку праці є вдосконалення системи оплати праці, розширення можливостей отримання населенням офіційних основних і додаткових доходів, соціальна підтримка окремих груп, підвищення якості та конкурентоспроможності робочої сили, сприяння ефективним і доцільним переміщенням працездатного населення, запобігання зростанню безробіття через створення робочих місць за рахунок 78 різних джерел фінансування, впровадження механізмів звільнення і перерозподілу зайнятих, реструктуризації економіки і піднесення виробництва.

Отже, сьогодні український ринок праці перебуває у стані становлення і лише йде до того, щоб керуватися економічними законами та важелями.

ЛІТЕРАТУРА

1. Онікієнко В.В. Розвиток ринку праці України: тенденції та перспективи / В.В. Онікієнко, Л.Г.Ткаченко, Л.М.Ємельяненко. – К.: РВПС України НАН України, 2007. – 286 с.
2. Фатєєнко Н. В. Соціально-економічні наслідки безробіття// Формування ринкових відносин в Україні – 2007 – №7 – С. 114-117.
3. Старостенко Г. Г. Національна економіка: навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / Г.Г.Старостенко, С.В.Онишко, Т.В.Поснова. – Київ: Ліра-К, 2012. – 432 с.

Олександра Бережна,

студентка 4 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Наук. керівник: **В. А. Швачко**, ст. викладач (БДПУ)

СУТНІСТЬ ТА ОЦІНКА РІВНЯ СИЛОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі економічного розвитку нашої країни забезпечення силової безпеки підприємства є необхідною умовою його стабільного функціонування та ефективного розвитку.

Вагомий внесок в розкриття питань, пов'язаних з забезпеченням належного рівня силової безпеки підприємств, зробили С. Довбня [1], С. Ілляшенко, Т. Клебанова [2], О. Кравчук, Є. Олейников, Н. Реверчук, С. Шкарлет. Проте теоретико-методологічні засади діагностики рівня силової безпеки підприємства ще не в достатній мірі розроблені та потребують вдосконалення.